

ANTHONIE DONKER, *Grenzen*. Arnhem, Hyman c.s., 1928.

De firma Hyman c.s. verplicht heel dichtminnend Nederland door zijn fraaie uitgaven van moderne poëzie. Deze tweede bundel van Anthonie Donker — de eerste, *Acheron*, bij dezelfde firma verschenen, werd eveneens hier besproken — is daar weer een bewijs van!

Sterk heeft Donker's werk aan kracht en diepte gewonnen, dit geldt in het bijzonder voor het tweede gedeelte van den bundel „verzen uit Davos”. Er is een glans en een helderheid in zijn beste gedichten gekomen, die hem tot een der eersten onder de jongeren maakt. De strijd tegen het geforceerd staal-hard-zijn aan den eenen kant, tegen het à tort et à travers negatief en pessimist zijn ten anderen, is door hem naar het zich laat aanzien, voor goed gewonnen. En hij geeft hiermede een voorbeeld aan veel opgeschroefde moderniteit, die zich in cynisme en zorgeloos skepticisme tracht te handhaven, maar innerlijk hoe langer hoe grondiger verdort, en dat niet slechts op louter creatief terrein! Donker heeft dezen strijd tegen zichzelf aangaard en gestreden met als inzet zijn gansche poëtische productiviteit. Wat hij op het spel zette, was meer dan zijn leven. Hij won, omdat hij iets te verliezen had. Er zijn sommigen, die het bedenken mogen, dat ook van wie niets heeft, genomen zal worden, dat wat hij heeft. R. HOUWINK.

J. SLAUERHOFF, *Eldorado*, Bussum, C. A. J. van Dishoeck, 1928.

Heeft Slauerhoff waarlijk zich zelf tot deze eentonige keuze verplicht? Het is bijna niet te begrijpen. Hoeveel lijdt de schoonheid door monotonie! Het is reeds meermalen gezegd: Slauerhoff's groot, onstuimig dichterschap duldt geen snoeimes en schaar. Men kan dit in zijn rijk en krachtig stroomen zich ontwikkelend talent, dat de schoonste wieren en de banaalste boenwasblikjes aan de oppervlakte brengt, niet dan met de grootste voorzichtigheid en slechts in het allernoodigste beperken, maar zeker nooit losmaken uit zijn organischen (chronologischen!) gang. Een bundel, welke de beste verzen van Slauerhoff zou bevatten, bestaat niet. Kiezen bij hem beteekent verminken. Men moet het wagen 25 regels ulevel-poëzie te doorworstelen om in de 26e een ongekende schoonheid te zien openstralen. Er is geen andere weg. Lang niet altijd buitendien zijn zijn „gaafste” verzen ook zijn „beste”! „Eldorado” bevat vele van Slauerhoff's langere gedichten en daaronder zijn er ongetwijfeld, die gerekend moeten worden tot zijn „Hochleistungen”, maar wie zijn dichterschap uit dezen bundel wil leeren kennen, zal worden teleurgesteld. Men krijgt één, hoogstens twee zijden van zijn veelkantig talent te zien en dat op een merkwaardig gelijkmatige wijze. Wie weten wil hoe rijk en ongeëvenaard lenig Slauerhoff's poëzie vermag te zijn, zal nog steeds terug moeten grijpen naar zijn eersteling „Archipel”, waar zij in al haar natuurlijke ongereptheid samen werd gebracht.

ROEL HOUWINK.